

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. Mgr. Milanem Hadravou, advokátem se sídlem Blatenská 1161/46, Chomutov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2018, č. j. X, o invalidním důchodu, jímž bylo rozhodováno o námitkách žalobkyně proti rozhodnutím žalované ze dne 10. 4. 2018, č. j. X a č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 6. 2019, č. j. 78 Ad 29/2018 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Milanu Hadravovi, advokátu se sídlem Blatenská 1161/46, Chomutov, **s e p ř i z n á v á** za řízení o kasační stížnosti odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **1 573 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví citovaným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutím ze dne 10. 4. 2018, č. j. X a č. j. X, kterými žalovaná rozhodla, že žalobkyni náleží podle § 54 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 16. 2. 2017 invalidní důchod ve výši 3 652 Kč měsíčně a od ledna 2018 pak 3 841 Kč měsíčně, přičemž současně zamítla žádost žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu. Žalobkyně se domáhala započtení doby pojištění získané péčí o osobu, která je závislá na pomoci jiné osoby. Žalovaná konstatovala, že námitky byly podány opožděně, neboť rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byla žalobkyni doručena dne 12. 4. 2018 a posledním dnem pro podání námitek byl den 14. 5. 2018. Námitky proti rozhodnutím podala žalobkyně k poštovní přepravě dne 8. 6. 2018 a žalované byly doručeny dne 11. 6. 2018.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl, neboť se neztotožnil se žalobní argumentací, podle níž námitky byly podány již dne 10. 5. 2018, tedy řádně a včas. Poukázal na skutečnost, že tyto námitky jsou taktéž součástí spisového materiálu, avšak bylo o nich rozhodováno jiným rozhodnutím.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelka shrnula průběh řízení a konstatovala, že i pokud by krajský soud dospěl ke správnému závěru, že námitky byly podány opožděně, neměla žalovaná její podání zamítnout, ale měla jej posoudit jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo o vydání nového rozhodnutí a měla se jí věcně zabývat. Ani krajský soud se však nezabýval tím, proč tomu tak nebylo.

[5] V doplnění kasační stížnosti setrvala na své předchozí argumentaci, podle které podala námitky již dne 10. 5. 2018, tedy včas.

[6] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že stěžovatelka nedodržela zákonnou lhůtu pro podání námitek a souhlasila proto s odůvodněním napadeného rozsudku.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval argumentací stěžovatelky, podle které nepostupovala žalovaná správně, pokud její námitky bez dalšího zamítl, ale žalovaná (resp. i krajský soud) měla posoudit její podání jako podnět k přezkumnému řízení nebo jako žádost o obnovu řízení či o vydání nového rozhodnutí. K této námitce stěžovatelky upozorňuje, že se jedná o zcela novou dříve neuplatněnou námitku, kterou se krajský soud vůbec nezabýval, neboť nebyla předmětem sporu. Z doplnění žaloby zástupcem stěžovatelky ze dne 7. 5. 2019 je zjevné, že jí stěžovatelka brojí pouze proti včasnosti podání námitek, které podle ní byly správnímu orgánu zaslány již 10. 5. 2018. Stěžovatelka tedy neuplatnila tuto argumentaci již v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), a námitka je proto nepřijatelná (srov. k tomu v obdobné věci stěžovatelky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2020, č. j. 8 Ads 228/2019 - 26). Nejvyšší správní soud se jí tedy nezabýval.

[10] Stěžovatelka v další námitce setrvala na svém původním tvrzení, že námitky proti rozhodnutí podala již dne 10. 5. 2018, a tedy včas.

pokračování

[11] Podle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení uvedených v § 3 odst. 3 písm. b) a d) až f) ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení. Zároveň platí, že na řízení o námitkách (není-li stanoveno jinak) se vztahují ustanovení správního řádu (srov. v tomto ohledu zejména § 40 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů).

[12] Nejvyšší správní soud pro uvedené souhlasí s odůvodněním napadeného rozsudku krajského soudu, neboť je zřejmé, že stěžovatelka obdržela prvostupňové rozhodnutí dne 12. 4. 2018 a poslední den 30 denní lhůty pro podání námitek proto připadl na 12. 5. 2018 (sobota); lhůta proto uplynula dnem 14. 5. 2018 (pondělí). Stěžovatelka podala námitky týkající se dané věci k poštovní přepravě až dne 8. 6. 2018 a správnímu orgánu byly doručeny dne 11. 6. 2018. Obojí je patrné z listin založených ve správním spise. Z něj je zřejmé i to, že stěžovatelka podala námitky rovněž dne 10. 5. 2018, jak sama uvádí, a zdejší soud jejich existenci žádným způsobem nepopírá, avšak ty nebyly předmětem nyní projednávaného rozhodnutí. Zdejší soud pouze na okraj poznamenává, že je mu z úřední činnosti známo, že stěžovatelka námitky podávala ve věci opakovaně (srov. k tomu věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 8 Ads 228/2019 a sp. zn. 8 Ads 229/2019), přičemž o těchto námitkách bylo rozhodováno samostatnými rozhodnutími. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve shodě s krajským soudem ani námitku včasnosti důvodnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1, věty první, s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 2 s. ř. s. nepřísluší.

[15] Stěžovatelce byl usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 4. 2019, č. j. 78 Ad 29/2018-21, pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát Mgr. Milan Hadrava, který ji v souladu s § 35 odst. 10 s. ř. s. zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal zástupci stěžovatelky odměnu za jeden úkon právní služby (sepis a podání kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Za doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 7. 2019 odměnu zástupci nepřiznal, neboť toto doplnění nepřineslo ve věci žádnou přínosnou argumentaci, kromě konstatování již dříve uvedeného, a zástupce si tento úkon ani nevyčísлил. Za tarifní hodnotu se ve věcech sociálního zabezpečení považuje částka 5 000 Kč (srov. § 9 odst. 2 advokátního tarifu). Za jeden úkon právní služby tak náleží odměna ve výši 1 000 Kč (srov. § 7 bod 3. advokátního tarifu) a náhrada hotových výdajů 300 Kč

(srov. § 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto mu rovněž náleží náhrada ve výši 21 % z částky 1 300 Kč, tj. 273 Kč. Celkem odměna a náhrada hotových výdajů činí 1 573 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu